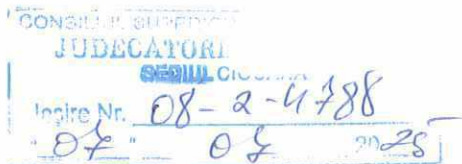

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul Ciocana)

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu, 24/1, MD-2044
E-mail: jci@justice.md; Tel.: /+373 22/ 42-53-22; 34-41-07
www.instante.justice.md

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Strada Alexandru Lăpușneanu 28, Chișinău
MD-2004

CONFIDENȚIAL

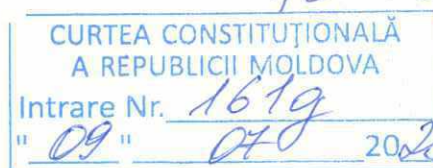
Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), Vă expediază copiile cauzei nr. 10-409/2025 prin Încheierea din 26.06.2025 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Anexe:

- ~ Plângere în ordinea art. 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.....1 – 51 file.
 - ~ Anexe plângere.....52 – 82 file.
 - ~ Materialele prezentate de procuror în ordinea art. 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.....82 – 195 file.
 - ~ Cerere privind ridicarea excepției de Neconstituționalitate + Sesizare privind excepția de neconstituționalitate196 – 209 file.
 - ~ Proces-verbal al ședinței de judecată.....210 – 213 file.
 - ~ Încheiere.....214 – 216 file.
- Total pe 216 file.**

Președinte interimar al Judecătoriei mun. Chișinău,
Constantin Damaschin, __

Grefier: Dorin Mocanu

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

1. Societatea cu Răspundere Limitată „DFM”

2. Nr. de înregistrare de stat 1015600037999 pe 12 noiembrie 2015

4. Administrator - Minayev Andriy

7. Reprezentant:

Cireș Isae avocat

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

Pe rolul judecătoriei Chișinău sediul Ciocana se află în examinare plângerea S.R.L. „DFM”, în ordinea art. 313 Cod de Procedură Penală, împotriva actelor procurorilor în cauza penală nr. 2014978151 în care urmărirea penală este condusă și exercitată de către Procuratura Anticorupție. Mai exact, prin ordonanța procurorului Octavian Iachimovschi din 9 februarie 2022, S.R.L. „DFM” a fost recunoscută în calitate de parte civilmente responsabilă pentru unele pretinse fapte prejudiciabile ale persoanelor învinuite în această cauză. S.R.L. „DFM” nu este bănuită/învinuită în acest dosar.

Temeiul legal pe care procurorul îl invocă la emiterea acestui act este art. 73 alin. (2) Cod de Procedură Penală, care prevede că *Recunoașterea ca parte civilmente responsabilă se face prin hotărâre a organului de urmărire penală sau a instanței.* și art. 223 Cod de Procedură Penală, care prevede: *Constatând persoana care poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile interzise de legea penală, organul de urmărire penală sau instanța, prin hotărâre, o recunoaște în calitate de parte civilmente responsabilă și îi înmânează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art. 74.*

Pe 21 februarie 2022, S.R.L. „DFM” a depus o plângere în ordinea controlului ierarhic al actelor procurorului împotriva ordonanței din 9 februarie 2022. Prin ordonanța din 31 ianuarie 2025, procurorul ierarhic superior a respins plângerea.

Legalitatea actelor procurorilor sus-menționate este contestată de judecătorul de instrucție. Cauza este pendinte.

C. Obiectul sesizării

Controlul constituționalității art. 73 alin. (2) și art. 223 din Codul de Procedură Penală în ceea ce privește dreptul procurorului de a recunoaște o persoană în calitate de parte civilmente responsabilă *ex officio* – în raport cu art. 124 alin. (1) coroborat cu art. 20 din Constituție

Autorul prezentei sesizări a contestat o ordonanță a procuraturii Anticorupție prin care, în temeiul art. 73 alin. (2) și 223 Cod de Procedură Penală, acesta a fost recunoscut în calitate de parte civilmente responsabilă. Hotărârea procurorului a fost emisă din oficiu (fără o cerere a părții civile în proces). Instanța de drept comun urmează să soluționeze cauza aplicând aceste prevederi din legea procesual-penală față de care autorul sesizării ridică dubii de constituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Articolul 124 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova are următorul conținut:

„Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înlăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege”

Acest articol stabilește statutul constituțional al Procuraturii în Republica Moldova. El subliniază unele aspecte cheie, inclusiv:

- **Încadrarea în autoritatea judecătorească** – chiar dacă procurorii nu sunt judecători, instituția face parte din sistemul de autoritate judecătorească, având un rol important în înlăptuirea justiției.
- **Rolul Procuraturii** – contribuie la:
 - **realizarea justiției,**
 - protejarea drepturilor și libertăților persoanelor,
 - apărarea intereselor legitime ale societății și ale statului.

Art. 124 alin. (1) coroborat cu art. 20 din Constituție sunt direct incidente în aplicarea art. 73 alin. (2) și art. 223 CPP, deoarece:

- stabilește rolul constituțional al procurorului ca apărător al drepturilor tuturor părților, nu doar ca acuzator;
- impune standarde de nepărtinire și echitate în exercitarea prerogativelor procedurale;
- **activează protecția unui drept fundamental – dreptul la un proces echitabil (art. 20 Constituție, art. 6 CEDO) – în special pentru persoanele desemnate ca părți civilmente responsabile.**

E. Argumentarea pretinsei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

- **Rolul constituțional al procurorului impune imparțialitate**

Constituția Republicii Moldova (art. 124): Procuratura „contribuie la înfăptuirea justiției” și trebuie să acționeze în apărarea interesului general, nu ca un actor părtinitor.

Această misiune impune în mod esențial un comportament imparțial din partea procurorului, care trebuie să acționeze cu obiectivitate, fără să favorizeze vreuna dintre părțile implicate în procesul penal. Nepărtinirea procurorului nu este doar o exigență morală sau profesională, ci o cerință constituțională derivată din rolul său în cadrul justiției.

Imparțialitatea presupune că procurorul nu este un „adversar” al persoanei urmărite penal, ci un garant al legalității. El trebuie să urmărească exclusiv aplicarea corectă a legii și aflarea adevărului, inclusiv prin identificarea și valorificarea probelor favorabile inculpatului. Doar în acest mod se poate realiza o justiție echitabilă, în care drepturile fundamentale sunt protejate, iar autoritatea statului nu este exercitată abuziv. **Nepărtinirea** presupune că procurorul nu se poziționează în favoarea uneia dintre părți, ci urmărește doar aplicarea legii și aflarea adevărului.

- Calitatea de parte civilmente responsabilă este o calitate procesuală cu implicații directe și grave.
- Desemnarea unei persoane fizice sau juridice ca **parte civilmente responsabilă** înseamnă că:
 1. această persoană poate fi obligată la **repararea prejudiciului** cauzat de acuzat;
 2. este antrenată în **procesul penal fără consimțământ**;
 3. este supusă unei proceduri care poate duce la **obligații patrimoniale considerabile**.

Într-un stat de drept, astfel de calități trebuie atribuite **prin decizie judecătorească sau cu garanții procesuale stricte**, nu arbitrar.

Prin desemnarea *ex officio* a unei părți civilmente responsabile, procurorul acționează ca parte în favoarea altei părți.

Când procurorul **decide unilateral**, în faza de urmărire penală, **cine trebuie tras la răspundere civilă**:

- **intervine activ în raportul dintre părți** (victimă și partea civilmente responsabilă);
- favorizează, chiar dacă și indirect, **interesele părții vătămate**;
- afectează imaginea și poziția juridică a persoanei desemnate.

Aceasta compromite neutralitatea procurorului, pentru că devine **actor în susținerea unei pretenții patrimoniale** care nu este penală în sine, ci civilă.

Atribuirea calității de **parte civilmente responsabilă** trebuie să decurgă dintr-o **cerere a părții vătămate**.

Conform standardelor Consiliului Europei:

- Procurorul trebuie să manifeste **echidistanță față de toate părțile**;
- Nu trebuie să fie perceput ca **aliat al victimei**, ci ca garant al legalității.

Prin desemnarea unilaterală a unei terțe persoane ca parte responsabilă patrimonial se creează **percepția de părtinire și dezechilibru** în proces.

Standardele Consiliului Europei privind imparțialitatea procurorului

Într-un stat de drept, rolul procurorului nu este acela de „aliat” al victimei sau de adversar al acuzatului, ci de **garant al legalității și apărător al interesului public**. Această concepție este consacrată în documentele Consiliului Europei, care impun standarde clare privind echidistanța și obiectivitatea procurorului în procedurile penale:

- Recomandarea Rec(2000)19 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei

Această recomandare privind rolul Ministerului Public în sistemul de justiție penală afirmă explicit că **Procurorii trebuie să își exercite funcțiile în mod obiectiv și imparțial**, fără a fi influențați de interese personale, sociale, politice, religioase, rasiale, culturale sau de orice altă natură.

De asemenea, ei trebuie să respecte și să protejeze drepturile omului și libertățile fundamentale, așa cum sunt consacrate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin urmare, procurorul trebuie să acționeze cu **echidistanță** față de toate părțile din proces – inculpat, victimă și societate – fiind preocupat exclusiv de aplicarea legii și de aflarea adevărului.

Procurorul nu este avocatul victimei. Rolul procurorului este acela de parte imparțială și echilibrată, nu de susținător automat al poziției victimei, care, în

situația recunoașterii „din oficiu” a unei persoane drept parte civilmente responsabilă se percepe drept o „favoare necerută” pentru victimă.

Astfel, percepția că procurorul ar acționa în mod părtinitor în favoarea unei părți – de exemplu, al victimei – poate compromite echitatea procesului penal.

Pct. 2 din Avizul nr.12 (2009) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și Avizul nr. 4 (2009) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) în Atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind Relațiile dintre judecători și procurori, stabilește: *Așadar, este misiunea Statului să stabilească și să garanteze funcționarea unui sistem de justiție eficient care să respecte drepturile omului și libertățile fundamentale. În ceea ce privește numărul de actori participanți la această misiune, care aparțin fie organismelor publice, fie celor private cum ar fi avocații, un rol cheie în garantarea funcționării justiției, într-o manieră independentă și imparțială, este jucat de judecători și de procurori.*

Concluzie

În lumina art. 124 coroborat cu 20 din Constituție, precum și a standardelor Consiliului Europei, **procurorul trebuie să se manifeste ca un garant al legalității, nu ca un reprezentant al intereselor victimei**, și să se comporte cu imparțialitate și echidistanță în tot cursul procesului penal. Doar astfel poate fi asigurată încrederea în actul de justiție și respectarea drepturilor fundamentale ale tuturor părților implicate.

Recunoașterea ex officio, de către procuror, a unei persoane ca parte civilmente responsabilă:

- depășește limitele rolului său constituțional și procesual;
- îl transformă pe procuror într-un **actor părtinitor**, afectând **principiul nepărtinirii**.

Această practică este, așadar, **contrară obligației de imparțialitate a procurorului**, în special când nu este însoțită de control judiciar prompt și efectiv.

Mai mult, desemnarea unei persoane fizice sau juridice ca parte civilmente responsabilă comportă o relevanță deosebită. Această calitate procesuală înseamnă că persoana poate fi obligată să repare prejudiciul cauzat prin fapta penală, deși nu este autorul presupus al infracțiunii. Prin urmare, se creează o legătură directă între această persoană și procesul penal, implicând-o într-o procedură care poate avea consecințe patrimoniale semnificative.

Importanța acestei calități derivă din mai multe considerente:

- **Posibilitatea atragerii răspunderii patrimoniale** – partea civilmente responsabilă poate fi obligată, în solidar cu inculpatul, să suporte prejudiciul reclamat de partea vătămată/civilă, ceea ce poate afecta serios patrimoniul său;
- **Lipsa consimțământului** – partea civilmente responsabilă este atrasă în procedură din oficiu, fără o cerere prealabilă a părții interesate (partea civilă), ceea ce impune cu atât mai mult respectarea unor garanții procedurale;
- **Accesul la justiție și apărare** – odată ce este implicată în proces, această persoană trebuie să beneficieze de aceleași drepturi procesuale ca și celelalte părți, inclusiv dreptul la apărare efectivă, la contestarea probelor și la un proces echitabil.

Necesitatea unui cadru juridic clar și a intervenției judiciare

Într-un stat de drept, atribuirea unei asemenea calități procesuale nu poate fi făcută arbitrar, de către organele de urmărire penală, fără intervenția unui judecător sau fără existența unor garanții stricte. Ar fi contrar principiului separației funcțiilor judiciare și al echilibrului procesual ca procurorul – în calitate de acuzator public – să dispună unilateral implicarea unei terțe persoane în proces, cu consecințe juridice atât de importante.

Este esențial ca desemnarea unei părți civilmente responsabile să se realizeze fie:

- printr-o **hotărâre judecătorească motivată**, cu posibilitate de contestare,
- fie cu **garanții clare** prevăzute de lege, inclusiv cerere prealabilă a persoanei interesate (civile), eventual de a primi o notificare prealabilă cu dreptul de a fi audiat și de a formula apărări înainte de dispunerea măsurii.

Altfel, se creează riscul ca instrumentul procesual al atragerii răspunderii civile să fie utilizat abuziv cu consecințe de prejudiciere nejustificată a unor persoane terțe, ceea ce subminează încrederea în sistemul de justiție.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

-

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Subsemnatul Cireș Isae avocat, declar pe propria onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice

2 iunie 2025

DM

ÎNCHEIERE

26 iunie 2025
Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Ana Bologan,
grefierului: Dorin Mocanu

mun.Chișinău

a examinat în ședință de judecată închisă, cererea petiționarului SRL DFM și a avocatului Isae Cireș privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cadrul examinării plângerii depusă de către petiționarul SRL DFM în condițiile art.313 Cod de procedură penală împotriva actelor organului de urmărire penală, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T :

La 21 februarie 2025 în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a fost înregistrată plângerea petiționarului S.R.L. DFM declarată în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, împotriva ordonanței procurorului Octavian Iachimvschi din 09.02.2022 privind recunoașterea SRL DFM în calitate de parte civilmente responsabilă și împotriva ordonanței Procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție Veronica Dragalin din 31.01.2025 prin care a respins ca plângerea depusă la 21.02.2022 împotriva ordonanței procurorului Octavia Iachimvschi din 09.02.2022.

În cadrul ședinței de judecată din 17.06.2025, petiționarul SRL DFM și avocatul Isae Cireș a înaintat o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate asupra art. 73 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că Recunoașterea ca parte civilmente responsabilă se face prin hotărâre a organului de urmărire penală sau a instanței și art. 223 Cod de procedură penală, care prevede: Constatând persoana care poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile interzise de legea penală, organul de urmărire penală sau instanța, prin hotărâre, o recunoaște în calitate de parte civilmente responsabilă și îi înmânează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art. 74 - în ceea ce privește dreptul procurorului de a recunoaște o persoană în calitate de parte civilmente responsabilă ex officio - în raport cu art. 124 alin. (1) coroborat cu art. 20 din Constituție.

Argumentele participanților

În ședință de judecată avocatul Isae Cireș cât și reprezentantul SRL DFM au solicitat admiterea cererii privind ridicare excepției de neconstituționalitate.

Procurorul în procuratura Anticorupție Victor Cazacu a solicitat respingerea cererii și cum aceasta nu se încadrează în art. 7 Cod de procedură penală, or la caz nu este aplicabil speței.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind explicațiile participanților, studiind temeiurile de fapt și de drept invocate în cerere și raportându-le, per ansamblu, condițiilor speței, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționale în cadrul examinării cauzei, reieșind din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 7 din Cod de procedură penală, (3) În cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora. (3¹) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

215
b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Alineatul (3²) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune în termen de 5 zile prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează continuarea examinării în fond a cauzei. Însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă, cu excepția examinării demersurilor privind măsurile procesuale de constrângere. Instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională în termen de 5 zile de la data emiterii încheierii. (3³) Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile indicate la alin.(3¹), instanța de judecată refuză, prin încheiere, ridicarea excepției de neconstituționalitate. Încheierea instanței de judecată este definitivă, însă argumentele privind dezacordul cu aceasta pot fi invocate în apel sau, după caz, în recurs împotriva hotărârii în fond. (3⁴) Ridicarea excepției de neconstituționalitate în procedura controlului judiciar al procedurilor prejudiciare nu suspendă examinarea cererilor, a demersurilor, a plângerilor și a recursurilor.

Instanța reține că excepția de neconstituționalitate reprezintă o procedură de inițiere de către instanțele ordinare de judecată, la inițiativa părților sau din oficiu, a controlului conformității unei legi sau a unui alt act normativ, cu normele constituționale. Ea reflectă existența raportului triunghiular între partea aflată în proces, instanța de judecată, în fața căreia se invocă neconstituționalitatea, și Curtea Constituțională, chemată să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Edictarea și aplicarea corectă, uniformă și în spiritul principiilor constituționale a legii reprezintă pilonul statului de drept, iar, în consecință, excepția de neconstituționalitate constituie o garanție constituțională a drepturilor și libertăților conferite cetățenilor pentru apărarea lor împotriva unor eventuale abateri ale legiuitorului prin instituirea unor norme contrare Constituției.

Conform art. 135, alin. (1), lit. a) din Constituția Republicii Moldova: Curtea Constituțională: a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu pct. 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la pct. 82.

Totodată, instanța remarcă că, în conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

În această ordine de idei, instanța reține că textul din norma vizată – „art. 73 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că Recunoașterea ca parte civilmente responsabilă se face prin hotărâre a organului de urmărire penală sau a instanței și art. 223 Cod de procedură penală, care prevede: Constatând persoana care poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile interzise de legea penală, organul de urmărire penală sau instanța, prin hotărâre, o recunoaște în calitate de parte civilmente responsabilă și îi înmânează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art. 74 - în ceea ce privește dreptul procurorului de a recunoaște o persoană în calitate de parte civilmente responsabilă ex officio - în raport cu art. 124 alin. (1) coroborat cu art. 20 din Constituție, formează obiectul controlului constituționalității prin prisma art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova și pct. 82 al Hotărârii nr. 2 din 09.02.2016.

Concomitent, se atestă că în conformitate cu pct. 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, sesizarea înaintată de către petiționar întrunește condiția că norma vizată poate fi supusă controlului constituționalității, ori aceste chestiuni au tangență directă cu soluționarea cauzei.

În cauza Ivanciuc vs Romania (decizia nr.18624/03), fiind invocat refuzul instanței de judecată de a sesiza Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat: „Este conform funcționării unui asemenea mecanism faptul că judecătorul verifică dacă poate sau trebuie să depună o cerere preliminară, asigurându-se că aceasta trebuie să fie rezolvată pentru a permite să se soluționeze litigiul pe care este chemat să-l cunoască. Acestea fiind zise, nu este exclus ca, în unele circumstanțe, refuzul exprimat de o instanță națională, chemată să se pronunțe în ultimă instanță, ar putea aduce atingere principiului echității procedurii, așa cum este enunțat la articolul 6 § 1 al Convenției Europene, în special atunci când un asemenea refuz este atins de arbitrar (Coëmeșialții v. Belgia, cererile nr.32492/96, 32547/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 și 33210/96, § 114, și Wynen v. Belgia, cererea nr.32576/96, § 41)”.

De asemenea, instanța reține că prevederile art.6 din Convenție nu garantează dreptul ca o instanță națională sau internațională să fie sesizată cu o chestiune prejudiciară. În același timp, față de sistemul de drept ucrainean, în care persoanele fizice nu pot sesiza direct instanța constituțională, ci numai prin intermediul instanțelor de fond, care au o marjă de apreciere în privința sesizării, Curtea Europeană a statuat că instanțele au omis să analizeze cererea reclamantei din punctul de vedere al compatibilității cu dispozițiile constituționale și, prin urmare, ignorând acest aspect, deși el era specific, important și pertinent, au determinat încălcarea dispozițiilor art.6 § 1 din Convenție Europene.

Urmare a celor invocate, instanța găsește necesar a admite cererea petiționarului SRL DFM și a avocatului Isae Cireș, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate asupra art. 73 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că Recunoașterea ca parte civilmente responsabilă se face prin hotărâre a organului de urmărire penală sau a instanței și art. 223 Cod de procedură penală, care prevede: Constatând persoana care poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile interzise de legea penală, organul de urmărire penală sau instanța, prin hotărâre, o recunoaște în calitate de parte civilmente responsabilă și îi înmânează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art. 74 - în ceea ce privește dreptul procurorului de a recunoaște o persoană în calitate de parte civilmente responsabilă ex officio - în raport cu art. 124 alin. (1) coroborat cu art. 20 din Constituție.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 7, 41, Cod de procedură penală, art. 135 din Constituția Republicii Moldova, în acord cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, instanța de judecată, –

DISPUNE:

Se admite cererea petiționarului SRL DFM și a avocatului Isae Cireș privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cadrul examinării plângerii depusă de către petiționarul SRL DFM în condițiile art.313 Cod de procedură penală împotriva actelor organului de urmărire penală.

Se ridică excepția de neconstituționalitate pentru controlul constituționalității asupra art. 73 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că Recunoașterea ca parte civilmente responsabilă se face prin hotărâre a organului de urmărire penală sau a instanței și art. 223 Cod de procedură penală, care prevede: Constatând persoana care poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile interzise de legea penală, organul de urmărire penală sau instanța, prin hotărâre, o recunoaște în calitate de parte civilmente responsabilă și îi înmânează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art. 74 - în ceea ce privește dreptul procurorului de a recunoaște o persoană în calitate de parte civilmente responsabilă ex officio - în raport cu art. 124 alin. (1) coroborat cu art. 20 din Constituție.

Se remite în adresa Curții Constituționale prezenta încheiere și sesizarea petiționarului SRL DFM. Încheierea separat nu este susceptibilă căilor de atac, însă poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Ana Bologan